

187

KONWENCJA O MORZU PEŁNYM

sporządzona w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r.

Przekład.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 kwietnia 1958 r. sporządzona została w Genewie Konwencja o morzu pełnym.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem uczynionym przy podpisaniu Konwencji; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 22 maja 1962 r.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. ZawadzkiMinister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNEà tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention sur la haute mer a été faite à Genève le 29 avril 1958.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvée et approuve avec la réserve faite lors de la signature de la Convention susmentionnée; déclare que cette Convention est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 22 Mai 1962.

L. S.

Président du Conseil d'Etat:
A. ZawadzkiMinistre des Affaires Etrangères:
w z. J. Winiewicz

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku nr 2 do niniejszego numeru).

188

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 22 czerwca 1963 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Konwencji o morzu pełnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 32 Konwencji o morzu pełnym, sporządzonej w Genewie dnia 29 kwietnia 1958 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 29 czerwca 1962 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne, względnie dokumenty przystąpienia do wymienionej Konwencji, która weszła w życie dnia 30 września 1962 r.:

Afganistan dnia 28 kwietnia 1959 r.
Wielka Brytania dnia 14 marca 1960 r.

z następującym oświadczeniem:

„Składając swój dokument ratyfikacyjny Rząd Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oświadcza, z zastrzeżeniem ewentualnych dalszych i oddzielnych wypowiedzi, że ratyfikacja niniejszej Konwencji nie rozciąga się na państwa położone w Zatoce Perskiej i korzystające z brytyjskiej opieki. Konwencje wielostronne, których stroną staje się Zjednoczone Królestwo, nie rozciągają się na te pań-

stwa do czasu, kiedy takiego rozciągnięcia zażąda władca danego państwa." Ponadto Rząd Wielkiej Brytanii w nocy z dnia 4 kwietnia 1962 r. skierowanej do Sekretarza Generalnego ONZ zgłosił sprzeciw w odniesieniu do zastrzeżeń uczynionych przez Indonezję. Nie może on uznać jako ważnych w świetle prawa międzynarodowego postanowień „Przepisów Rządowych Nr 4 z 1960 r. w miejsce Ustawy w sprawie wód indonezyjskich” w zakresie, w jakim przepisy te obejmują roszczenie do wód terytorialnych sięgających 12 mil lub oznaczają wytyczenie wód terytorialnych przy pomocy prostych linii podstawowych między najdalej wysuniętymi wyspami lub punktami grupy wysp albo uznają za wody wewnętrzne wszystkie wody objęte tymi liniami.

Kambodża dnia 18 marca 1960 r.
Haiti dnia 29 marca 1960 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 22 listopada 1960 r.
Federacja Malajska dnia 21 grudnia 1960 r.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 12 stycznia 1961 r.

Białoruska Socjalistyczna Re-
publika Radziecka dnia 27 lutego 1961 r.
Stany Zjednoczone Ameryki dnia 12 kwietnia 1961 r.

z oświadczeniem skierowanym dnia 19 września 1962 r. do Sekretarza Generalnego ONZ, że Stany Zjednoczone nie przyjmą następujących zastrzeżeń:

zgłoszonych do art. 9 przez Rządy Bulgarii, Białoruskiej S.R.R., Czechosłowacji, Węgier, Polski, Rumunii, Ukraińskiej S.R.R. i ZSRR;

zgłoszonych przez Rząd Iranu do artykułów 2, 3 i 4 oraz art. 26 paragrafy 1 i 2;

zgłoszonych przez Rząd Indonezji.

Senegal dnia 25 kwietnia 1961 r.
Indonezja dnia 10 sierpnia 1961 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„...używane w Konwencji pojęcia „morze terytorialne” i „wody wewnętrzne” — w odniesieniu do Republiki Indonezji — należy rozumieć zgodnie z brzmieniem art. 1 Przepisów Rządowych w miejsce Ustawy Nr 4 z roku 1960 (Gazeta Państwowa 1960 Nr 22) w sprawie Wód Indonezji, które zgodnie z art. 1 Ustawy Nr 1 z roku 1961 (Gazeta Państwowa 1961 Nr 3) w sprawie wydania wszystkich ustaw wyjątkowych i wszystkich przepisów rządowych w miejsce ustawy ogłoszonych przed 1 stycznia 1961 r. stały się ustawą; artykuł ten brzmi dosłownie, jak następuje:

Artykuł 1:

1. Wody Indonezji składają się z morza terytorialnego i wód wewnętrznych Indonezji.
2. Morze terytorialne Indonezji jest pasem morskim o szerokości dwunastu mil morskich, którego zewnętrzna granica jest mierzona prostopadle do linii podstawowych albo punktów na tych liniach, które składają się z linii prostych łączących najbardziej zewnętrzne punkty na linii najniższego stanu wody najbardziej zewnętrznych wysp lub części tych wysp wchodzących w skład terytorium Indonezji; w przypadku cieśnin o szerokości nie większej niż dwadzieścia cztery mile morskie — kiedy Indonezja nie jest jedynym państwem nadbrzeżnym — zewnętrzna granica morza terytorialnego Indonezji będzie przebiegać środkiem cieśniny.
3. Wodami wewnętrznymi Indonezji są wszystkie wody leżące wewnątrz linii podstawowych, o których mowa w ustępie 2.
4. Jedna mila morska odpowiada 1/60 stopnia szerokości geograficznej na południku.”

Wenezuela dnia 15 sierpnia 1961 r.
Czechosłowacja dnia 31 sierpnia 1961 r.
Izrael dnia 6 września 1961 r.

z oświadczeniem, iż „...Rząd Izraela zgłasza formalny sprzeciw do wszystkich zastrzeżeń i oświadczeń wymienionych w związku z podpisaniem, ratyfikacją lub przystąpieniem do Konwencji o morzu pełnym, które są niezgodne z celami i przedmiotem Konwencji.”

Gwatemala dnia 27 listopada 1961 r.
Węgry dnia 6 grudnia 1961 r.

Rumunia dnia 12 grudnia 1961 r.
Republika Malgaska dnia 31 lipca 1962 r.

z następującym oświadczeniem:

Republika Malgaska formalnie zgłasza sprzeciw do wszystkich zastrzeżeń i oświadczeń uczynionych w związku z podpisaniem lub ratyfikacją Konwencji o morzu pełnym albo w związku z przystąpieniem do wymienionej Konwencji, które są niezgodne z celami tej Konwencji.

Sprzeciw ten odnosi się w szczególności do oświadczeń lub zastrzeżeń uczynionych w odniesieniu do Konwencji o morzu pełnym przez Bulgarię, Białoruską S.R.R., Czechosłowację, Węgry, Indonezję, Polskę, Rumunię, Ukraińską S.R.R. i ZSRR.

Bulgaria dnia 31 sierpnia 1962 r.

z następującym zastrzeżeniem i oświadczeniem:

Zastrzeżenie do art. 9:

„Rząd Ludowej Republiki Bulgarii uważa, że zasada prawa międzynarodowego, w myśl której statki znajdujące się na morzu pełnym podlegają jurysdykcji państwa bandery, stosuje się bez ograniczeń do wszystkich statków rządowych.

Oświadczenie: Rząd Ludowej Republiki Bulgarii uważa, że definicja piractwa, jaką podano w Konwencji, nie obejmuje pewnych aktów, które według współczesnego prawa międzynarodowego powinny być traktowane jako akty piractwa i nie przyczynia się do zapewnienia wolności żeglugi na międzynarodowych szlakach morskich.”

Republika Środkowo-
Afrykańska dnia 15 października 1962 r.
Nepal dnia 28 grudnia 1962 r.
Portugalia dnia 8 stycznia 1963 r.
Południowa Afryka dnia 9 kwietnia 1963 r.
Australia dnia 14 maja 1963 r.

z oświadczeniem, iż Rząd Australii zgłasza formalny sprzeciw w odniesieniu do następujących zastrzeżeń:

- a) zgłoszonych do artykułów 2, 3 i 4 przez Iran przy podpisaniu,
- b) zgłoszonych do art. 2 paragraf 3 i art. 26 paragrafy 1 i 2 przez Iran przy podpisaniu,
- c) zgłoszonych do art. 9 przez Bulgarię przy podpisaniu i ratyfikacji,
- d) zgłoszonych do art. 9 przez Białoruską S.R.R., Czechosłowację, Węgry, Polskę, Rumunię, Ukraińską S.R.R. i ZSRR przy podpisaniu i potwierdzonych przy ratyfikacji,
- e) zgłoszonych przez Indonezję przy ratyfikacji.

Ponadto podaje się do wiadomości, że notą z dnia 26 czerwca 1961 r. Nigeria i notą z dnia 13 marca 1962 r. Sierra Leone zakomunikowały Sekretarzowi Generalnemu ONZ, iż uważają się nadal za związane Konwencją o morzu pełnym, której postanowienia zostały rozciągnięte na ich terytoria przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz